

Causerier fra Tistrup

..... Familien Thorsen deler deres minder om deres tid i Tistrup

3 af 4

Virksomheder og butikker

Tistrup Møbelsnedkeri

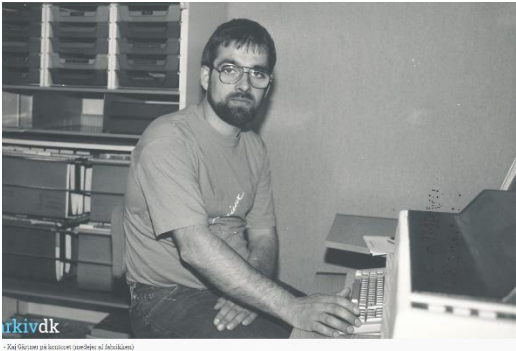
Leif Gärtner

Født/stiftet 1932 -1994

Bemærkning Møllegade 25.

Søn af snedkermester Karl Gärtner og
hustru Thora Nielsen.

Gift med Else Vesterskov – 1927-2011.

Jeg tænker tilbage da jeg mødte konen og skulle have et arbejde... Tistrup Møbelsnedkeri blev det første arbejde på landjorden... En timeløn på 2,75 øre. var starten... I læser rigtigt.. det var lønnen... Jeg talte med en medarbejder der havde været der i mange år... Da jeg fortalte om min løn... stoppede han sin maskine... I protest... Han fik 1,95 kr. i timen ... I dag er det latterligt, men dengang var det en god løn.

Kommentarer: Orla Rohde Severinsen

Som snedker lærling var ugelønnen 25kr og det var med lørdag formiddag udlært i 1964 var timelønnen 5,23 kr i timen

Første arbejdsplads i Tistrup var ved Lejf Gertner.. Den gang var Lejfs far også i firmaet.. Men det var Lejf der var chef...jeg mener jeg fik 3,50 kroner i timen... Magdal stod ved en maskine der savede emnerne i smig... jeg kom til at sige at min timeløn var 3,50 kroner i timen... Magdal blev lidt fornærmet, det var vist mere end han fik...jeg blev bange for at have dummet mig... Intet skete...Alt kørte videre... Lejf var over det hele på fabrikken, man kunne bare gå til ham så blev det ordnet... Ingen gik til Lejf... Et firma der kunne holde på deres medarbejdere... Da jeg sagde op, sagde Lejf... Fortryder du er døren ikke bare åben... Den står på hvid gab... Det var dengang i Tistrup.

Min første dag på Tistrup Møbelsnedkeri, var lidt mærkelig.. De lavede ikke møbler men højttaler kabinetter til Rank Areena i Horsens... Lejf tog imod mig, tænk chefen var der... Nu kom Tage Brynningsen der var værkfører...Jeg skulle komme finer i en maskine og trykke på en knap... Det kunne jeg finde ud af... Nu var der frokost... Jeg gik med ind i kantinen og tog en stol... Der blev stille... en mand i snedkertøj prikkede mig på skulderen... Det er min plads... Jeg så mærkeligt på ham... hele bordet er for snedkere sagde han... Og hvad så... Dit bord er dehenne sagde han lidt irriteret... så sæt dig derhen sagde jeg... Manden kaldte de Ningo... Snedker eller ufaglært... Han blev min ven for livet... Jeg tror vi har rundet 55 års venskab... Lejf kan jeg fortælle meget om...Han var en ener som arbejdsgiver.. At han kunne holde mit brok ud er ufatteligt.

Da jeg i 1967 blev ansat ved Lejf Gertner i Tistrup var timelønnen mellem 3 og 4 kroner... Lejf var altid til stede på fabrikken, og vidste alt hvad der foregik... Tage Brynningsen var værkfører... Så var der Aksel, hans broder Evald, og Ningo... alle snedkere... Jens Brørup var altnuligmand, han kørte sit helt eget løb på fabrikken... Så var der alle pigerne der stod i deres egen afdeling, gemt væk fra os mænd... til sidst alle vi andre ufaglærte... I kantinen var den samme opdeling til stede... Snedkere, pigerne, og de ufaglærte satte sig i grupper sammen... Der var rangorden... Alle vidste jeg var sømand, og ikke vidste noget som helst, om noget som helst.... Alle ville gerne hjælpe denne mand der gik rundt og spurgte om dit og dat. De ville også hjælpe med at vi flyttede til Tistrup... Tænk, alle havde gættet på at min tid på fabrikken blev en uge... Da jeg stoppede var jeg blevet en del af Tistrup... Sådan var det i 1960erne.

Tistrup Møbelsnedkeri blev ramt af en katastrofe... Rank Arena i Horsens brændte, en stor kunde var borte... Vi blev sendt hjem, en sorgens dag... På arbejdsformidlingen blev Polle, Ningo og mig, sendt ud til en landmand... Vi skulle hakke roer... Vi fik hver en hakke i hånden... Polle drøede ned af en række... Ningo gik helt ned i detaljen... Jeg kunne ikke se forskel på en roe og ukrudt... Lidt over middag stod vi igen på Arbejdsformidlingen... Det gik da hurtigt sagde manden... Ja, sagde Ningo... Landmanden syntes vi havde gjort det godt... Så vi skulle ikke komme mere.

Lejf Gertner havde travlt på kontoret... Fabrikken skulle op igen, medarbejderne tilbage... Branden i Horsens var hård... Men Polle, Ningo og mig skulle stille på fagforeningen, der lå i Varde... Vi må låne min fars bil, sagde Ningo... Kun mig havde kørekort... En folkevogn der var Antons bedste eje... Denne gamle mælkeemand der sirligt kørte mælk ud til hele byen... Han havde denne folkevogn... I får ikke en skramme sagde han da vi satte os ind... Fagforeningen lå inden Torvet... Kør gennem porten sagde Ningo... Jeg ville ikke... Der var trapper på hver side... Polle mente der var masser af plads... det samme gjorde Ningo... Kør nu sagde de... Jeg kørte... En mærkelig lyd på begge sider... Det lød ikke godt... Bilen var skrællet i begge sider... Vi skulle også tilbage... Så fik den en tur mere.. Da vi kom hjem.. løb jeg alt hvad jeg kunne... Anton turde jeg ikke møde.

Lejlf Gertner var ikke hvem som helst... En mand der deltog i alt på fabrikken... Han sad ikke på sit kontor... Han var over det hele... En dag var det slut med vores driver liv... Lejlf havde fået det hele på højkant... Tænk, mig der ikke kunne lide fabriksarbejde var lykkelig... Familien var samlet... Hvorfor lige familie... De fleste der trådte ind på fabrikken.. De blev på denne perle... Det gjorde en lille mand med et forklæde smurt ind i gammel lim også... Han var som groet fast i fabrikken... Det var Jens Brørup... Alle havde sin plads i kantinen... Ikke Jens... Med dette forklæde kørte han hjem til sin elskede hustru, og fik mad... Jens kunne alle lide... Han var der bare... Ak ja... det var dengang

Dette vil aldrig ske i år 2020... Lejlf Gertner var en dejlig mand, stille og rolig. Han var på fabrikken fra morgen til aften... han var chef, men en del af vi andre... En dag jeg kom hjem, spurgte Sys... hvorfor har du skændtes med Lejlf... Hvor ved du det fra... Vi har fået nogle af hans møbler... Lejlf for pokker tænkte jeg... Men jeg sagde tak den næste dag... Nu fødte Sys Stefan... der gik et stykke tid... Så kom jeg hjem... Hvorfor har du skændtes med Lejlf spurgte hun... Hvor ved du det fra... Jo, Kaj har været med noget børnetøj... Hvad skændtes vi om... Sømanden og chefen... Lejlf vidste alt... jeg vidste ikke en skid... En nytårsaften skød Ningo og mig kanonslag af uden for hans dør... Lejlf kom ud... Ningo og mig havde et par gode timer sammen med Else og Lejlf... Det var dengang

Ved Lejlf Gertner var der mange forskellige mennesker,,, Den ene var Gunnar.... Han havde boet i Farum, men flyttet til Sig... Han var ungarl, og for at sige det mildt.... Hvis det han havde oplevet, så var han 500 år... Men en rar mand... Vil i med ud at tatte ål spurgte han mig og Ningo... Vi skulle til Linding Å... Der skulle være måneskin... Kl. 00.00 stod vi ved åen, med hvert sit tæppe, der skulle vores ål lande, og videre i en spand... Det gik fint... ål var der mange af... I horisonten kom en flok kvæg til syne... de kom nærmere... Gør de noget spurgte jeg Gunnar... nej, du skal blive. Nu kom de løbende mod os... Jeg tog mit tæppe, spand, og sprang i åen... Nu lød et plask, det var Gunnar og Ningo der sprang i... Driv våd kom jeg hjem... Ålene lagde jeg i badekarret med lidt vand... Gik i seng... Om morgenen kom Sys skrigende ud fra badet... Der er slanger i badekarret.... Taget var ved at lette, da jeg fortalte det var mine.

Lejlf Gertner har nu fået min spalteplass... Men der er en slutning... Jeg var nået til det punkt at det ikke var min fremtid at stå på fabrik... Men jeg kunne ikke andet... Mandag morgen sagde jeg til Sys... det er slut... Men at fortælle det til Lejlf, det var en anden sag... Han kom forbi mig mange gange... Nu tog jeg mig sammen... Du Lejlf, jeg siger op... Hvorfor, spurgte han... Jeg sank en klump.. Hvorfor... Nu kom det op i

mig... jeg vil have 5 kr. mere i timen... Totalt ulogisk, jeg var glad... endelig... Nu så jeg han talte med Tage Brynnigsen... Da det var fyraften... fik jeg mine 5 kr. mere i timen... Jeg var ulykkelig.. jeg ville ikke have penge, men ud... 3 uger senere måtte jeg igen tale med Lejf... Han smilede og sagde ...det har jeg vidst længe... Jeg måtte komme til bage hvis jeg ville.

Tistrup Tømmerhandel

Ved enden af Møllevej.. lige på hjørnet indtil Primo Plast... Der lå en stor tømmerhandel... Første gang jeg var nede på tømmerhandelen, kom en slank mand i en kittel hen til mig... Han talte lidt kunstigt til mig...Men som min ordre kom ind til ham (Kan ikke huske navnet) kunne jeg høre at han stammede... Nu er verden ikke skruet sådan sammen at vi alle er ens... Jeg stammede også... Så ham og mig fik mange hygge stunder sammen... Ven med en stor tømmerhandler, og logebroder... der tror jeg filmen knækkede... Jeg var for lille... men ikke mere end vi på tomandshånd blev venner... Jeg kan huske det hele brændte ned til grunden... Et ansigt i byen var borte.

Kommentarer: Charlotte Daniel Madsen

Du mener Søndergade , Torben Christensen ?

Christian Anneberg Anneberg kom i 1985

Primo Plast

Chresten Jensen, manden der skabte Primo Plast... Jeg blev ansat på Primo Plast, og avancerede hurtigt til hjælpe formand om natten... Hver nat kom Chr. Jensen, i en blå kittel, en cerut og hunden... Han var konge, alle havde dyb respekt for manden... Alkohol var fyringsgrundlag, uanset rang... En morgen op til påske måtte vi få en øl om morgenen og hjem... Jeg blev fuld, meget fuld... Pludselig stod Chr. Jensen i døren til kantinen... Kom med sagde han... Efter en time blev jeg frigivet, men husker intet... Efter Påske mødte jeg om natten... Alle så på mig, er du ikke fyret lød det.. I det samme kom Chr. Jensen... Kom med unge mand... Mit hjerte slog hurtigt.... Inde på hans kontor sagde han... De har ødelagt min Påske... Da de var beruset stammede de ikke... Jeg har læst hvorfor... De stammer ikke, de har noget med deres nerver... Lad det ikke ske igen... og tag dem sammen unge mand.... Dyb taknemmlighed for en mand der gad tænke på en lille mand som mig.

Når man siger Primo Plast, så ved alle hvad der tales om... Men hvem kender Lille Svend... En lille mand der kom plastprofiler der ikke kunne bruges i en knuser... Jeg var på nathold, og stod ved en ekstruder, og klippede lister for hver 25 meter... Mere roligt kunne det ikke være... Midt om natten dukkede en lille mand op... Lille Svend.... Han sagde ikke godaften, han så på mig og smilede... Herefter hentede han en skruenøgle og smed den hen af gulvet, med et smil der sagde " HER ER JEG "... Så begyndte han at knuse profiler... Han kunne finde på at sige... Jeg skulle hilse fra Chr. Jensen og sige... Så rettede man ind.. Det kom Chr, Jensen for øre at han brugte hans navn... Så han blev kaldt ind til chefen... Det er fordi det virker grinede Svend... Gå hjem sagde Chr Jensen... Svend blev væk indtil Chr. Jensen kørte ned til Svend... Hvorfor er du ikke på arbejde... Svend smilede ... Du sendte mig hjem... Fndes sådan noget i 2020... jeg tvivler.

Kommentarer Asger Lykke Madsen

Det skulle ikke være Svend Lauridsen

Forfatter: Billy Thorsen

Jeg mener Svend og Chr. Jensen var venner... Han talte aldrig om det... men hans position på Primo Plast var ingen i tvivl om...Men jeg kan fortælle dig at hver lørdag morgen gjorde peter og mig maskiner rene... der kom Svend... Peter mig og Svend fik drengerøvene op i os... Senere kom Chr. Jensen med hunden... så blev der ro... Jo der var mange gode timer på den fabrik... Din kone kan være stolt af sin morfar.

Der dukkede lige en op. Peder var rødhåret og formand på Primo Plast nathold... Jeg var hans hjælpeformand... Peter havde ret... Altid ret... Jeg tippede med ham, 13 rigtige gav hele puljen... Vi vandt aldrig, men det gjorde Peter... Jo ser du sagde han, hvis de havde skudt et mål... Det gjorde de jo ikke sagde jeg... Samme stædighed kom til udtryk en nat hvor Chr. Jensen kom... Et eller andet skete mellem ham og

Peter... Vi blev alle kaldt sammen... Chr. så på Peter... Den profil han havde i hånden var hvid... Når jeg siger noget på denne fabrik så passer det sige Chr... Denne profil er sort (Den var hvid).. han så med lumske øjne på Peter... Hvad er farven... Peter synkede, og synkede det kom ikke ud af munden... Hvad er farven sagde Chr. og smed profilen... Vi kiggede på Peter og tænkte.... sig sort... Peters ansigtfarve skiftede... så kom svaret.. Den er hvid...Chr, Jensen lå profilen og gik...aldrig har jeg grinet så meget...Men først efter han var gået... Chr. Jensen var ikke uden evner, der er et formål med alt.

Kommentarer: Allan Spicker

Nævnte Peter, var det Niels Peter - gift med Erika og bosiddende ude i Gødsvang...? (Beskrivelsen passer i hvert tilfælde spot-on!) I så fald en for mig meget respekteret kollega, og ja, netop på Primo.

I 1970erne på Primo Plast arbejdede jeg sammen med Niels Peder Kristensen på natholdet... Peder var formand, og stædig... Havde han først sat sig noget i hovedet så var det sådan... En nat havde han oprettet en tipsklup... Jeg var med, Gerda, Ketty, Holger, og Inga var med... 13 rigtige så var der jackpot... Med et kæmpe smil kunne Peder natten efter spilleugen fortælle at vi havde 13 rigtige... Altså hvis lige den klovn havde ramt målet... Og ham der var fri på mål havde scoret... Så var der 13 rigtige... Vi kunne ikke overbevise ham om at der var 10 rigtige... Jo på kuponen sagde han, men der skulle have været 13 blev han ved... Det fortsatte uge efter uge... Jeg stod af... Engang Chr. Jensen og Peder var uenige, så sagde Chr. Jensen... Inde for disse fire vægge er mine ord lov... Han tog en liste der var hvid, og lå den på bordet... Hvis jeg siger den liste er sort, hvad er den så Kristensen.... Peder tav.. Er den ikke sort når jeg siger det smilede Jensen.... Den er hvid sagde Peder, og pustede ud... Chr. Jensen forsvandt...

Min første nat på Primo Plast var lidt af et kultur chock.. Det var en fabrik, med lange gange der var rene... Kunst på væggene... Møbler fra den antikke alder... Den var anderledes... Bakken Strebøl satte mig til en ekstruder... Jeg fik et skydelæder i hånden.. Dette mål skal listen være sagde Bakken Strebøl... 25 meter så klipper du og lægger det i en kasse... Råb hvis der er noget... Der blev ikke noget... Hjulet med listen kørte rundt... jeg klippede.. det var det... Ved skifte om morgenen var det stadig en fabrik... Men ikke som andre, der var stil...alle passede på de møbler og billeder der hang på fabrikken..

Kommentarer: Birthe Poulsen

Og vi passer stadig på de mange antikke møbler og malerier rundt omkring både på fabrikken samt kontorer

Primo Plast uden Tistrup, og Tistrup uden Primo Plast, det må passe sammen... Jeg var glad for at arbejde på natholdet med Ketty, Gerda, og Peder... Om natten dukkede Chr. Jensen op med sin hund, blå kittel, og cigar... Lille Svend dukkede også op om natten, for som han sagde... Så ved du det, jeg vidste bare ikke hvad jeg skulle vide... Antikke møbler på gulve og vægge... Kort sagt, jeg var glad for at være på Primo Plast... Til middag stod jeg op på Bøgevej... Du er fyret sagde Sys... Jeg gned mine øjne... Det er løgn... Nej, jeg har været nede på Primo Plast og talt med dem... De vidste godt du havde et firma, og læste om aftenen... Det blev for meget... Så jeg blev ansat i stedet for dig... Det sker kun i Tistrup. Primo Plast

Peder var rødhåret og formand på Primo Plast nathold... Jeg var hans hjælpeformand... Peter havde ret... Altid ret... Jeg tippede med ham, 13 rigtige gav hele puljen... Vi vandt aldrig, men det gjorde Peter... Jo ser du sagde han, hvis de havde skudt et mål... Det gjorde de jo ikke sagde jeg... Samme stædighed kom til udtryk en nat hvor Chr. Jensen kom... Et eller andet skete mellem ham og Peter... Vi blev alle kaldt sammen... Chr. så på Peter... Den profil han havde i hånden var hvid... Når jeg siger noget på denne fabrik så passer det sige Chr... Denne profil er sort (Den var hvid).. han så med lumske øjne på Peter... Hvad er farven... Peter synkede, og synkede det kom ikke ud af munden... Hvad er farven sagde Chr. og smed

profilen... Vi kiggede på Peter og tænkte.... sig sort... Peters ansigtsfarve skiftede... så kom svaret.. Den er hvid...Chr, Jensen lå profilen og gik...aldrig har jeg grinet så meget...Men først efter han var gået... Chr. Jensen var ikke uden evner, der er et formål med alt.

Når man siger Primo Plast, så ved alle hvad der tales om... Men hvem kender Lille Svend... En lille mand der kom plastprofiler der ikke kunne bruges i en knuser... Jeg var på nathold, og stod ved en ekstruder, og klippede lister for hver 25 meter... Mere roligt kunne det ikke være... Midt om natten dukkede en lille mand op... Lille Svend.... Han sagde ikke godaften, han så på mig og smilede... Herefter hentede han en skruenøgle og smed den hen af gulvet, med et smil der sagde " HER ER JEG "... Så begyndte han at knuse profiler... Han kunne finde på at sige... Jeg skulle hilse fra Chr. Jensen og sige... Så rettede man ind.. Det kom Chr, Jensen for øre at han brugte hans navn... Så han blev kaldt ind til chefen... Det er fordi det virker grinede Svend... Gå hjem sagde Chr Jensen... Svend blev væk indtil Chr. Jensen kørte ned til Svend... Hvorfor er du ikke på arbejde... Svend smilede ... Du sendte mig hjem... Findes sådan noget i 2020... jeg tvivler

Chr. Jensen, manden der skabte Primo Plast... Jeg blev ansat på Primo Plast, og avancerede hurtigt til hjælpe formand om natten... Hver nat kom Chr. Jensen, i en blå kittel, en cerut og hunden... Han var konge, alle havde dyb respekt for manden... Alkohol var fyringsgrundlag, uanset rang... En morgen op til påske måtte vi få en øl om morgenen og hjem... Jeg blev fuld, meget fuld... Pludselig stod Chr. Jensen i døren til kantinen... Kom med sagde han... Efter en time blev jeg frigivet, men husker intet... Efter Påske mødte jeg om natten... Alle så på mig, er du ikke fyret lød det.. I det samme kom Chr. Jensen... Kom med unge mand... Mit hjerte slog hurtigt.... Inde på hans kontor sagde han... De har ødelagt min Påske... Da de var beruset stammede de ikke... Jeg har læst hvorfor... De stammer ikke, de har noget med deres nerver... Lad det ikke ske igen... og tag dem sammen unge mand.... Dyb taknemmelighed for en mand der gad tænke på en lille mand som mig.

Denne historie er sørgelig, men skal også med i min tid på Primo Plast... Jeg var glad for natholdet, alt var fint... En dag blev jeg tilbudt at være hjælpeformand sammen med Peter...Er det klogt spurgte jeg, der var et ægtepar der havde været der i 25 år... Og så skulle sådan en knægt komme som hjælpeformand... Jeg fik støtte fra de andre hold.. Så kom første nat... Du må klare dig selv sagde Peter.. Okay, alle tog godt mod mig... Indtil klokken fire morgen... Så gik jeg hen til (Navn) Vi skal have skiftet matrice.. Du skal ikke blande dig ved min maskine lød det... Den samme besked fik jeg fra ægtefællen.... Jeg gik hen til den grønne maskine og slukkede... det samme skete ved han hustru... Alt plastik i maskinen blev koldt... Det blev det også på fabrikken... Driftslederen kom... Jeg blev bedt om at blive... Ægteparret blev kaldt ind... To minutter efter var de væk... To nye kunne ansættes.. Jeg havde det dårligt... Men det var min ilddåb... havde jeg givet efter.. Det var det Peter mente... Klar dig selv.

Primo Plast slipper ikke mine minder... på Bøgevej var min genbo Flemming Grunnet... Jeg havde sagt op ved Lejf Gertner, jeg ville leve af mit lille bogføringsfirma... Det gik bare ikke.. Vi kunne ikke leve af det, jeg tror mange kunne se det... Flemming kom over, vil du med ned og se fabrikken spurgte han... Jeg gik med ham... Det var en flot fabrik...Ved ni tiden om aftenen kom Flemming over... Jeg mangler en mand på natholdet... Bare i nat sagde han... Jeg sagde ja... Du skal spørge efter Bertel Strebøl, lød det... Det blev ikke en nat, men mange sjove og gode nætter. Fabrikken voksede og voksede.. Jeg har googlet fabrikken... En kæmpe koncern i dag... jeg tror Flemming ved at det ikke var lykkedes uden de trofaste medarbejdere på fabrikken, bare et gæt.

Bent Jakobsen... Jo, du kan tro jeg mødte Bent... Han var formand på aftenholdet sammen med Ernst... Det jeg straks lå mærke til ved ham.. Når han kom ind på fabrikken... så tog han et stykke granulat i

munden.. og gumlede løs...Jeg syntes han var meget dygtig... Jeg mener han var med til at indstille de nye maskiner til vinduer...

Bogen Primo 60 år... så kommer der minder... Når jeg læser at Chr. Jensen brugte 2 kroner hver gang han tjente 1 krone... Så kommer mit smil... Vi havde samme system da vi kom til Tistrup...Sys (Min kone) fik arbejde på Primo Plast, på natholdet... Om dagen var jeg ved Lejf Gertner... Penge havde vi ikke lært hjemmefra... så de smuldrede mellem hænderne... Men nu skulle det være slut... Vi skulle spare... Vi købte et par lange bukser der passede mig.... Da vi vejede det samme, fandt vi denne løsning... Sys brugte bukserne om natten... Jeg brugte dem om dagen... En dag var det slut... Sys kom på daghold... Vi har grinet meget af det... Men det virkede.

60 ÅRS VÆKST OG EKSTRUSION er den netop frigivne gratis erhvervsbiografi om Primo.

I 2019 fejrede Primo sit 60-jubilæum, og vi besluttede at fortælle historien om Primo. Bogen fortæller historien om både hvordan plastik har ændret vores dagligdag og hvordan Primo har formået at finde og skabe nye markeder samtidig med at erhverve 27 virksomheder. Formand for bestyrelsen, Fleming Grunnet, siger:

Fra ydmyg begyndelse er foretagendet blevet en af de største ekstrudere af skræddersyede plastprofiler i Europa, der servicerer en bred vifte af brancher. I denne bog vil vi fejre virksomhederne og deres tilgange til plastik ekstrudering fra begyndelsen. I Danmark var Primo en af de ekstruderende pionerer, men de selskaber, der blev erhvervet i Norge og Sverige, blev endnu tidligere ekstruderet. Vi fortæller deres historier her sammen med Primos historie, og vi beskriver årti for årti, hvordan Primo er vokset til en international organisation."

Hotel Tistrup

Helt nede for enden af Storegade på hjørnet lå et stort flot Hotel... Hotel Tistrup... Et samlingssted med bal, underholdning, spisested, slyngelstue... En perle i byen.. I et af værelserne havde Advokat Grøndahl Pedersen kontor (Nu Graven Nielsen, Ølgod) nogle timer om ugen.. Pedersen havde et dårligt ben, men en mand hvor man bukkede når man kom ind... Skødet på køb af grunden på Birkevej skulle udarbejdes... Pedersen tog en fyldepen.. Og et total blankt dokument... Med en sirlig håndskrif blev skødet udarbejdet.. Det kom ind og fik stempler, og tinglyst... Idag er skødet borte... Det burde hænge på min væg til minde om dengang computeren ikke var opfundet.

Tænk ved siden af hotellet som var et samlingssted for alle i byen... Jeg har set Mogens Glistrup... John Mogensen... Jeg har set Polle vise hvad han kunne.... Jeg har set Advokat Grøndahl Pedersen skrive vores skøde i hånden på dette hotel... Men på den anden side lå banegården... Med køreplaner på væggene... og ude på perronen... Der var også et venteværelse og et billetudsalg... En dag var Sys taget til Sjælland til min søn... Jeg skulle komme senere med toget.. Tænk... Jeg gik ned på stationen.. Gik hen til billetlugen... En lille glaslåge blev åbnet... En billet til Hillerød..Nu skal du bare se.. så fik jeg min billet... og gik gennem venteværelset... Goddag, en lille snak... ud på perronen... Toget kom... en mand i uniform stod af... Er alle med... En fløjte i munden og en arm til lokofører. så endte jeg i Hillerød... Det var ren hygge. Nu er det minder.

Tistrup Telefoncentral

Det er telefoncentralen...Dav, det er Gerda... Goddag, Gerda...Jeg skal snakke med Marie, nr. 62... Ja, nu skal jeg lige se lille Gerda... Marie, Marie... Ved du hvad lille Gerda, jeg tror hun er ovre hos Lone, det er hun hver onsdag formiddag...Var det noget vigtigt, så kan jeg fortælle det videre når hun kommer hjem... Nej, hun kan give kaffe i eftermiddag... Det lyder godt, jeg tror også Mona kommer.. Nå nu er der en ny der ringer... Sådan kunne det have foregået på Telefoncentralen der lå Storegade 57, og blev lukket ned i 1969... I dag år 2020 er det ren nostalgi... Nu er telefonen en computer.

Kommentarer: Charlotte Daniel Madsen

Niels og Svend hedder stadig Niels central og Svend central

Bruun

For første gang trådte jeg ind til Bruun i Tistrup... Jeg skulle have et par bukser... En slank smilende mand med et målebånd om halsen kom mod mig.... Det var Niels Bruun...Fra første sekund fik man tillid til manden...Han bestemte bukserne... Nå ja... så lige skjorten.... og et par strømper... Var det ikke kun bukser du skulle have, sagde Sys lidt hidsigt da jeg kom hjem... Så kom sønnen Henning....også et dejligt menneske... Hennings svigerfar flyttede til Tistrup og skulle bruge en revisor... Behøver jeg sige hvem det blev.

Kommentarer: Torben Bødker

Niels Bruun startede ud som selvstændig blikkenslager i Varde , men skiftede over i tøj branchen . Har han fortalt engang , da han var forbi værkstedet på birkevej 2 . Han havde selv lavet kobber beklædningen nede ved butikken. Det kunne han stadig selv finde ud af

Forfatter Billy:

Okay, det vidste jeg ikke... Men blikkenslager, eller alt muligt andet... så er det bare dejligt at man finder den rette hyld... Jeg sagde altid til mine 2 drenge... uanset hvad i bliver, så stå op hver morgen til noget i kan lide... Jeg tror sgu de er dårlige til at lytte..

Forfatter: Billy

Kender du Magnus Christensen (Bødker)

Vognmand Frode Hammelsvang

Frode Hammelsvang der var vognmand, og hans hustru Jytte... Frode havde det ligesom Johannes... han havde altid sin hund med... Da vi var tilflyttere på Bøgevej skulle vi integreres i samfundet... det skete Nytårsaften... Vi havde besøg af nogle vi ikke kendte... Kom med sagde de... Jeg fulgte med.. Vi kom altid hen til Frode og Jytte... Alle var velkomne... Der var smørrebrød... Alt... Frode havde et klaver, han spillede,

og vi skrålede med... Det var dengang vi kom hinanden ved...Det er som om vi havde mere plads til hinanden dengang

Cementstøber Anthonsen

Hvor mange kan huske Niels Anthonsen ejeren af cementstøberiet i Tistrup... Han havde sådan en sjov hvid hue på hovedet når han kørte rundt i byen på sin gule truck... Selv når han skulle handle var det på denne truck... Jeg var lidt bange for ham, for han virkede sur... Da vores hus var bygget færdig manglede jeg fliser... Masser af fliser... Kontoen var tom... ikke en krone tilbage... Jeg gik med tynd mave op til cementstøber Anthonsen, der havde ca. 10 mand i arbejde... Nå du mangler fliser sagde han, og du har ingen penge... Han viste mig en maskine der kunne lave to fliser af gangen... jeg fik 1 hver gang lavede lavede 3... Efter sommerferien havde jeg masser af fliser, og et helt andet syn på manden med den sjove hat... Verden dejligste mand med hjertevarme.

Kommentar: Jørgen Sandholm

Billy Thorsen min første m blå tunge som nystartet dyrlæge i Tistrup

Jeg har skrevet om de fliser jeg lavede i min ferie ved Tistrup Cementstøberi v/Niels Anthonsen... Selv om jeg var en der bare lige skulle lave tre fliser, og få en, for derefter at forsvinde ud i den blå luft... Så råbte Niels... Så er der øl.. Hver aften til fyraften mødtes Niels med sine medarbejdere i kantinen til en øl... Det viste sig at Niels ikke var som jeg troede, en sur mand på en gul truck... Han var den mest menneskelige mand jeg har mødt... Beton Mads som dagligt kom på støberiet skulle lige hen og se hvor langt jeg var kommet... Det samme skulle en der var lige så dejlig som Niels... nemlig hans hustru.... Da de tre uger var gået, blev jeg tilbudt fast arbejde på Cementstøberiet... Jeg takkede nej, men fortsatte med at komme på besøg... Et par dage efter mødte jeg Beton Mads... Du kan også få arbejde hos mig, lød det fra Mads... Tænk, jeg havde en fremtid i cementbranchen.

Tømrer Kurt Hansen

Kurt Hansen var tømrer i Tistrup... Jeg lavede hans selvangivelse hvert år... En dag startede han tømrervirksomhed i Tistrup.... Hans hustru var bankuddannet og blev ansat i mit firma... Jeg var hans revisor, men de blev vores rigtige gode venner... Han byggede vores hus på Baldersvej.... Alt var fryd... En dag ringede min telefon... Hej, det er Kurt... Vi er ved at pakke, vi emigrere til Australien... Jeg troede det var løgn, indtil der var et interview med ham i radioen... Australien... Jeg var faktisk i chock... Det var jeg også da jeg hørte de blev sendt retur... Til Esbjerg.... Igen forstod jeg intet... Men det viste sig at min gode medarbejder, Kurts hustru var syg... Mange år senere mødte jeg igen Kurt Hansen, gensynet var dejligt... han var på kontoret i et byggefirma... Lad mig sige det sådan... Sys ville ikke med i tømmerhandelen for at købe et bræt... Det tog timer... Kan du huske lyder det... og gamle dage med grin lyder på kontoret...

Købmand Tage Poulsen

Da vi lige var kommet til Tistrup var der en købmand på hjørnet af Jernbanegade og Storegade... Det var Tage Poulsen... Han lukkede i 1967.. Der var også købmand Martin Beck, der lå i Storegade, han lå nærmere Bøgevej.. En rigtig købmansforretning, hvor man stod i kø indtil Beck spurgte, hvad skal du have Billy... Se, her ramte han plet, ung og ny i byen, og han sagde mit navn som om vi kendte hinanden.... Dejligt... Jeg skal have 2 Cecil (Cigaretter).. dem kunne man købe løse... Han blev vores købmand, indtil han lukkede.

Kommentarer: Lone Vistoft Pedersen

Jeg boede i Tistrup i Storegade 41 i en årrække. Jeg har fået fortalt at der engang lå en slikbutik. Tænker det også var i 1960'erne. I 2000 var jeg på kursus med en dame som viste sig at være barnebarn til hende som havde slikbutikken. Hun var født på pigekammeret på 1. Salen. Verden er ikke ret stor og man oplever ind i mellem nogle sjove sammentræf.

Gl. Kro

Fra Bøgevej til Gl. kro var der langt, der var marker i mellem... Skulle man på kroen var det landevejen, og ind til venstre, der lå kroen i al sin pagt... Det var en kro med slyngelstue, og mad, fester, og begravelser (kirken lå ved siden af) Jeg var der mange gange med venner... Atmosfæren, mennesker der raflede, lokalt var fyldt med røg... Hygge... Et fantastisk sted... Men nu gik det lidt ned for kroen... Nye ejere kom til... En af de sidste var Peter Fjordside... Han havde lige solgt Hodde kro til Vinni og Lene... Peter havde gode år på kroen... Men en dag var det slut... Han startede et nyt sted i Sønderjylland... Nu kom sammenholdet i Tistrup... Vi lejede en bus, og fyldte den med folk der ville vise Peter en tak fra Gl.kro i Tistrup... Der var reception da vores bus ankom. Jeg tror det blev Gl. kro's endeligt... Igen tager nutiden fat.

Kommentarer: Niels Aage G. Hansen

Sjovt nok var der altid længere hjem fra den gamle kro end der var der op!

Forfatter: Billy Thorsen

For pokker der var langt... En dag stoppede jeg ved Marius og Rita... Marius grinede... Der var husrum... Ja. dengang Niels Åge.

Preben og Winni ejede Tistrup Gl. kro... Krostuen var en rigtig krostue, der kom mange og raflede, spillede kort, eller for at få en bajer... Jeg kom der også nogle gange... Der var tykt af røg... Preben sad altid ved et bord og spillede kort... Når han talte var stemmen så dyb, at man kunne krybe lidt sammen.... Slagsmål

skete mange gange, på kroen, ikke noget med politi... Bagefter var man gode venner... En dag kom konen og mig kørende på en markvej... En bil kom mod os... D... Se mere

Kommentarer: Tina Petersen

De var mine naboer i mange år. Dejlige mennesker. Husker speciel en episode hvor min far var blevet indlagt på sygehuset og kommunen kom og spurgte om de ikke lige skulle tage min lillebror og mig med. Mine forældre var skilt. Men Preben sagde med alv... Se mere

Du har ret Tina, som jeg skriver, sagde Preben noget så fanger bordet... Det var bogstaveligt... Jeg var med i handelen mellem Preben og Peter Fjordside om kroen... Der var et ord også et ord... En ret barsk historie du har Tina... Håber du er kommet

Kommentar: Lilli Jepsen

Sonja Houlberg Pallesen der har vi vist lagt vejen forbi en enkelt gang eller to det var sku tiderer vist også rendt på Billy der en enkelt gang.

Ejgild Mortensen VVS værksted

Da vi skulle bygge på Birkevej, var der mark op til Gl. Tistrup... Og dog... På hjørnet af Birkevej og Kastanievej havde Ejgild VVS værksted... Jeg mener Ernst Skovdal var ansat... Begge var stille og rolige mennesker... Det fandt jeg ud af da vi havde bygget et to families hus på Baldersvej... En dag kunne vi ikke slukke for bruseren der lå på første sal... Vandet fossede ud... Over i badekarret med bruseren... Men vandet steg og steg i badekarret... Vi gik i panik... Hvis det flød over ville det gå ned i stueetagen... Vi ringede til Ejgild... Kom for pokker, der er krise råbte vi.... Jeg kommer lød det roligt... Nu begyndte vi at tage vand fra badekarret og over i toilettet... Eigild kom ikke... Tiden gik... Endelig kom han... Han smilede, lettede kasketten... Gik ned og lukkede for vandet... Hvor blev du af sagde jeg lettet... Du ringede mit i min frokost smilede han... Igen, det var dengang.

Når vi er i Tistrup, er det ikke for at se hvor vi har boet... Næ, jeg skal på slagteriet i Tistrup... Alt er bestilt, betal og ud... Dengang havde vi ikke slagteriet.... Vi havde Marius og Rita... Marius var hjemmeslagter, og var som alle andre på Primo Plast... En hel weekend havde leg lånt en campingvogn på Fyn... Vi skulle pilke torsk i Lillebælt... Det var en herretur... Kun mig... Om aftenen var vi flere og flere der var sammen... Vin, hygge gjorde sit indtog, det gjorde hjernen også... Da jeg stod op om morgenen og skulle hjem... Stod en mand med to rådyr... Dem havde jeg købt... Da jeg kom hjem til Sys... " Jeg tør ikke skrive det " Hvad nu, jeg vidste ikke havde jeg skulle gøre med disse to dyr. Så kom der en løsning... Marius for pokker... jeg ringede til Marius, og fortalte det hele.. Marius kom, de blev pelset og parteret, landede i fryseren...Marius skulle have hele historien mens han parterede dyrene...Marius har aldrig grinset så meget....Hvad med Sys... Hun forstod ikke vores humor.

Kommentar: Niels Aage G. Hansen

Bare det var sådan...

Tistrup Biograf

På hjørnet af Møllegade, og Skolegade lå en biograf... i 1968 var jeg inde i biografen.. Det var Niels køreskole der havde biografen... Jeg er måske ved at være dement... Jeg er sikker på biografen var åben på det tidspunkt...Er der nogle der er klogere på dette end jeg er.

Kommentarer: Anette Gärtner

Han hed Niels Toft jeg tog kørekort hos ham

Anette Gärtner Varde Bank og Andelskassen lå side om side der hvor Hrymfxaxe.. Bjarke Regn Svendsen bor.

Tak for de fine historier!

Niels Kristian Nielsen måske du skal have et retrade job som biograf bestyrer?

Det er der jo før nogle i din position der har slået sig ned på

Den industrielle revolution, der startede med en kødhakker